

Fredriksdal den 7 nov. 2010

Från

Lars-Olof Lundgren Lotin AB tidigare LO Lundgren i Nässjö AB
Möbelvägen 17
57175 Fredriksdal

Till

Justitieombudsmannen JO

Dnr 2035-2010

Svar på aktbilaga 16 och 26 yttrande från SVA och NV ang. JO:s begäran om internutredning.

Både Naturvårdsverket NV och Statens Veterinärmedicinska SVA tycks känna förtroende för Torsten Mörner när han påstår sig kunna hantera sina olika roller i SVA och Svenska Jägareförbundet SJF samtidigt.

Undertecknad vill dock hävda motsatsen, och tar därför fram ytterligare bevis i denna fråga.

Vissa av SJF:s medlemmar vill påskynda spridningen av vildsvinsstammen i Sverige, i denna fråga går det att lägga fram mer exempel än vad någon orkar läsa. I SJF:s medlemstidning Svensk jakt finns det ständiga artiklar om hur vildsvinen skall "förvaltas" eller rättare sagt "förökas/farmas".

Följderna av denna verksamhet kommer förändra vår fauna påtagligt, fortsättningsvis kan vi se fram emot sterila månlandskap i naturen. Växt och djurliv kommer få en ny biotop för sin överlevnad, och vissa av dessa kommer leva under svåra förhållanden på grund av vildsvinens framfart.

Utfodring av vildsvin sker i fullständigt absurda mängder, som exempel kan nämnas Barsebäcks skogar i Färingtofta där ett antal boende i närområdet noterat att 1-2 ton foder körs ut till vildsvinen i stort sett dagligen.

Detta är bara ett exempel av liknande situationer som återfinns över hela södra Sverige i dagsläget. I Sörmland och trakterna runt Hölö och Mörkö har undertecknad personligen kunnat bevittna förödelsen i markerna. Att vara lantbrukare och granne till denna storskaliga vildsvins uppfödning är synnerligen problematiskt, och vissa grödor som vete och majs går enl. uppgift inte att odla längre. Se bil. 1.

Det tycks också vara ekonomisk hållbart att köpa hela trailerlass med sockerbetor från Skåne, och få dessa levererade över hela södra Sverige i dagsläget. De flesta förstår nog att det finns större ekonomiska intressen i denna verksamhet, än vad någon av de inblandade parterna vill erkänna.

Torsten Mörner har genom sitt ordförandeskap det yttersta ansvaret för SJF och deras verksamhet. SJF har också på uppdrag av Regeringen ansvaret för viltvårdsfrågor i landet, för att bedriva sin verksamhet får SJF drygt 50 miljoner kronor/år av staten.

Nu har viltvården övergått till vad man får beteckna som ren boskapsuppfödning utan hägn, drivkraften till denna verksamhet tycks vara starka kommersiella intressen som t.ex. betaljakter.

I och med att SJF ser mellan fingrarna med denna verksamhet så har SJF missuppfattat sitt uppdrag från Regeringen fullständigt, och har också mycket svårt att neka till att de inte vill att vildsvinsstammen ska sprida sig i landet.

SJF borde även vara den första instansen som slår larm och ger Regeringen förslag till lagstiftningar, mot denna verksamhet i stället för att underblåsa den samma.

Vildsvinen har en reproduktionsförmåga som kan jämföras med kaniner och råttor, vill man undvika en överpopulation av vildsvinsstammen så får man helt enkelt låta bli att utfordra dem som om de var tamboskap.

Detta sker dock regelmässigt och då kan inte Torsten Mörner och hans SJF svära sig fria från det ansvar som detta innebär. Läs Torsten Mörners uttalande i artikeln om Julskinkans framtid, som tydligt bevisar att det handlar om ekonomiska intressen från SJF:s sida. Se bil. 2

SJF och Torsten Mörner personligen går regelbundet ut i massmedia med att vildsvinskött kan bli ett betydande komplement till Sveriges köttbehov i framtiden, men SJF nämner inget om Jordbruksverkets rapport från 2009 där varje kg vildsvinskött har kostat samhället över 1000 kr i skador. Jordbruksverket har nyligen redovisat ytterligare en skaderapport från Sörmlands län där skadorna för lantbruket uppgår till 135-279 kr/ hektar och de totala skadorna till 17.3 milj. Se bil. 3 sid. 40-41 48-49.

SJF nämner heller inget om att dessa klövdjur är allätare och dessutom kannibaler, vilket leder till att de är bärare av trikiner. Nyligen sköts en sugga med omätbara trikin mängder i köttet, det uppskattades till mellan 1000-2000 trikiner/g kött vilket rimligtvis borde dödat suggan. Orsaken till denna osannolika mängd trikiner i en enskild individ, beror troligen på att suggan i fråga har nyligen före sin död haft en eller flera av sina artfränder på menyn.

Om ett trikinbärande vildsvin av det här slaget blir skjutet av en omdömeslös jägare, som i sin tur säljer köttet otestat till en kebab restaurang så är katastrofen ett faktum. Kebab kött grillas nämligen enbart från en sida, vilket medför att det finns risk för levande trikiner i det kött som serveras. Följderna av detta förfarande kan bli ödesdigra då hundratals människor utsätts för livsfara, på grund av att ett enda vildsvin har kommit ut på marknaden utan trikinestest.

Det finns alltid personer som vill undgå beskattning av sin verksamhet, så det är tämligen troligt att den här sortens affärer redan pågår i landet. Sannolikt så kan detta redan bekräftas av att det har dykt upp aktörer som utför trikinestest utan registrering mot svart betalning, vilket indikerar en mycket oroväckande utveckling av vår framtida köttantering.

SJF med Torsten Mörner i spetsen tycks varken ha kompetens eller vilja att se de nationella problem som denna hantering innebär, en fullständigt okontrollerad fläskköttuppfödning i skogen skapar en rad samhällsproblem som vi ännu bara fått en försmak av.

Dessutom tar dessa skogsfarmare inget ansvar för de skador som deras boskap orsakar hos de intilliggande lantbruken, utan uppmanar sina grannar att på egen bekostnad sätta upp elstängsel omkring sina åkermarker.

Rimligtvis borde dessa vildsvinsfarmare sätta upp elstängsel runt sina egna marker, och begränsa skadorna till den mark som de själva förfogar över.

Torsten Mörner i sin egenskap av statsveterinär måste vara helt medveten om dessa problem och risker, och då borde Torsten Mörner också agera i denna riktning i sina roller inom SJF och SVA. Men om Torsten Mörner sköter sitt arbete inom SVA som man borde kunna förvänta sig, så skulle ordförandeskapet i SJF med all säkerhet bli en tämligen kortvarig historia.

Varför slår ingen på SVA larm om vad denna hantering kan innebära för vårt samhälle i framtiden, detta allvarliga hot mot samhället, naturen och näringslivet tycks varken bekymra Torsten Mörner eller hans överordnade chefer.

Torsten Mörners roll på SVA borde rimligtvis varit att hejda vildsvinens framfart i Sverige. Detta ansvar har dock åsidosatts då Torsten Mörner inom SJF ser vildsvinen som en resurs, och främjar därför förslag till lagstiftning mm. till förmån för vildsvinens fortsatta framfart i Sverige.

Det är utan tvivel SJF som bidragit till att det har blivit ett massivt motstånd mot vildsvinsfällor där yrkesjägare och skogsfarmare ser vildsvinen som en ny inkomstkälla, det är också dessa yrkesjägare och skogsfarmare som är de största motståndarna mot vildsvinsfällor.

När det kom till dessa personers kännedom hur extremt effektiva våra fällor var så fick de i det närmaste panik, och startade en häxjakt mot oss i företaget sedan satte SJF in jurister och alla upptänkliga resurser för att hitta en väg att stoppa oss.

Ett argument är att en granne med små marker kan sätta upp ett obegränsat antal vildsvinsfällor, och på så sätt förstöra affärerna för vildsvinsfarmaren. Detta argument hörde undertecknad uttalas av ägaren till godset i Flen där fällorna har testats av SVA, vilket redan där signalerar att fällorna testas av fel personer.

Rimligtvis så har vilda djur ingen ägare men i detta fall så hävdar dessa skogsfarmare en något suspekt äganderätt, till de vildsvin som skogsfarmaren påstår sig utfordra men som uppehåller sig på grannmarkerna när maten tryter eller smakar bättre i grannens odlingar. De två gods som troligtvis utsetts av Torsten Mörner för tester av vildsvinsfällor, är också gods som säljer vildsvinsjakter. Därför bör det starkt ifrågasättas om dessa personer är opartiska i denna testverksamhet, undertecknad ska ta upp några händelser som bör granskas i detta ärende.

I oktober 2009 lämnade LO Lundgren i Nässjö AB in 2st L114 och 3st L115 för tester till SVA. 2st L114 och 1st L115 placerades på ett gods i Flen och 2st L115 placerades på ett gods i Örebro. Vid överlämnandet lämnades muntlig information om hur fällorna skulle laddas och användas. SVA hade vid detta tillfälle fått tillstånd från Djurförsöksetiska nämnden att fånga 12 vildsvin i dessa fällor.

I april 2010 ringer undertecknad och frågar hur testen fortlöper och får till svar att testerna av våra fällor har avbrutits efter 6 fångade vildsvin. Undertecknad informerades om att en bete var av och samtliga vildsvin hade fläk skador varav en fläkt sig både bak och fram och en så allvarligt så vildsvinet var sittande när fångstmannen kom till fällan.

Undertecknad och dottern Kim Lundgren åker upp till Flen den 6/4 2010 för att undersöka saken på plats. Vi finner att bottenmaterialet i fällorna är utsopat och ligger utanför på det vis som de bifogade bilderna visar, därefter upptäcker vi att samtliga skjutluckor står i öppet läge. Vidare upptäcker vi att samtliga gillermekanismer är ombyggda utan vår tillåtelse, vilket försvårar massfångst som fällorna är avsedda för.

Den avbrutna beten måste härledas till att skjutluckorna stått öppna vid fångstillfället, dessa ska öppnas först när det är dags för avlivning.

Förklaringen till fläk skadorna är med all säkerhet avsaknaden av bottenmaterial, flisen som syns på bilderna räcker inte för att fylla en papperskasse från ICA. I en L115 ska det ligga 10 cm flis enl. mina instruktioner, detta motsvarar ca. 325L en full ICA kasse rymmer ca. 30L. Se bil. 4

Fällorna i Örebro var vid detta tillfälle ännu inte använda varför vi informerades den ansvarige på platsen, om att de inte fick testas utan bottenmaterial. Vidare informerades vi om att skjutluckorna ska vara i stängt och låst läge tills det är dags för avlivning.

Därefter informerades vi om att gillren ska användas på det vis som de blivit levererade i fällorna.

Efter några veckor så fångas ytterligare 6 vildsvin vid ett och samma tillfälle, med den skillnaden att denna gången finns det inga skador på djuren.

Att det första testet inte var genomfört enligt våra instruktioner råder det inga som helst tvivel om, därom vittnar om inte annat det bildmaterial som finns bifogat. Se bil. 4

Att man får så mycket skador med en jaktansvarig så testerna avbryts på första godset, och sedan enl. uppgift inga skador alls med en annan jaktansvarig på nästa gods är knappast realistiskt. De motsatta resultaten ger upphov till en del frågeställningar, om vad som inträffat under dessa tester och hur fällorna har används.

Anledningen till att undertecknad ställer sig frågande är att vi sålde ca. 100 fällor före domen i Marknadsdomstolen, dessa fällor har i dagsläget fångat bortåt 2000 vildsvin utan skador. Undertecknad har haft personliga samtal med samtliga av dessa ägare, och ägarna är väl underrättade om att fällorna inte är typgodkända i dagsläget.

Trots att ägarna riskerar att bli lagförda så använder de dessa fällor regelbundet. Ägarna är också uppmanade att omgående kontakta undertecknad om skador på de fångade djuren skulle upptäckas, vilket hittills inte inträffat.

NV hävdar i sitt svar till JO att Torsten Mörner ingått i projektets styrgrupp men att inga möten har hållits under denna period. Då inställer sig frågan vad styrgruppen har haft för syfte då 6 skadade vildsvin fångats i våra fällor under den period som Torsten Mörner satt i styrgruppen, och varför inte tillverkaren informerades om att testerna var avbrutna. Det skulle vara intressant att veta om styrgruppen var informerad om att testet var avbrutet, det faktum att ytterligare 6 oskadda vildsvin fångas efter Torsten Mörners avgång ur styrgruppen leder också till en viss eftertanke.

Ursäkten att Djurförsöksetiska nämnden skulle vara boven i dramat är rent struntprat. Läser man de två första ansökningarna så är de identiska med varandra och för övrigt ofullständiga, den statliga tjänsteman som skriver en andra likalydande ansökan då den första redan fått avslag är oförsvarligt naiv.

Dessa ansökningar är skrivna inblanko och helt intetsägande avseende metoder tillvägagångssätt djurarter mm. Ansökan skulle gälla levandefångst fällor för vildsvin, men utökades till att gälla alla djur i Sveriges fauna samt även dödande fällor. Hur kan SVA och Torsten Mörner bara drömma om att Djurförsöksetiska nämnden ska kunna ta ställning och bevilja en sådan ansökan.

Undertecknad har inga problem med att SVA lämnar in en generell ansökan för alla djurarter och fälltyper, men det är önskvärt att SVA inte blandar ihop detta med sin ansökan för vildsvinsfällor.

Uppdraget att testa vildsvinsfällor har SVA fått av NV med en budget på 2 miljoner kronor. Det är en aning förvånande att SVA tappar fokus på uppdraget, och försöker få till stånd ett generellt tillstånd att testa alla sorters fällor och djur med enbart en ansökan.

En ansökan av detta slag skapar onödiga dröjsmål vilket undertecknad hävdar att den sökande varit högst medveten om, och därför medvetet skapat 12 månader av förseningar med dunkla motiv.

I skrivande stund har SVA lämnat in sin fjärde ansökan, Djurförsöksetiska nämnden har beslutat att godkänna SVA:s ansökan som nu utökats till att även gälla lodjur.

Åter igen så blandas äpplen och päron av statstjänstemännen, och vad lodjur har med tester av vildsvin att göra kan man starkt ifrågasätta.

Visserligen står det i projektplanen att denna ska kompletteras senare i detta avseende, men detta är två helt skilda projekt och borde därför hanterats var för sig.

Under resans gång har undertecknad sett ett antal varianter på tidsfördröjande åtgärder, så det är inte förvånande om typgodkännandet avseende vildsvin blir försenat på grund av att lodjurstesterna drar ut på tiden.

Det är fullt förståeligt att tjänstemännen på Djurförsöksetiska nämnden ilsknade till efter andra ansökan, och skrev ett skarpt svar till SVA som sedan Torsten Mörner besvarade personligen.

I sitt svar till Djurförsöksetiska nämnden skriver Torsten Mörner det som undertecknad hävdar hela tiden, han skriver nämligen att det står NV fritt att typgodkänna fällor när de så önskar utan tester.

Vid samma tillfälle så hävdar Torsten Mörners advokater i Marknadsdomstolen att fällorna måste testas innan de får typgodkännas, vilket är fel och rimmar dåligt med hans egna ord till Djurförsöksetiska nämnden. Se bil. 5 sid. 13 4é stycket.

En av stötestenarna mellan SVA och Djurförsöksetiska nämnden har varit kravet på att det ska finnas folk på plats två timmar efter fångst, vilket SVA vägrat att tillmötesgå med motiveringen att det blir dyrt och att så kommer det inte gå till när fällorna ställs ut i skarpt läge.

Visst är detta sant men vid ett test av en nyutvecklad fälla kan detta önskemål vara ett högst rimligt krav, särskilt med tanke på att den redan typgodkända fällan Sinkabirum L112 ska ingå i testet. Denna fälla har vid ett och samma tillfälle dödat 15 griskultingar genom syrebrist på mindre än 5 timmar, detta är också fällan som SJF och NV marknadsfört åt tillverkaren.

Rimligtvis borde L112 varit totalförbjuden efter händelsen med de 15 döda griskultingarna, men än i dag har varken SVA eller NV kontaktat ägaren som var med om händelsen. Adress och tel. nr. till personen i fråga kan förmedlas genom undertecknad om så önskas. Undertecknad har även efter denna händelse, talat med ett antal ägare till L112 som varit med om att vildsvinen dör av syrebrist.

Den som tar sig tid och sätter sig in i alla turerna runt de olika tillstånds ansökningarna i detta ärendet, kommer finna en lekmanamässig alternativt ”välplanerad” handläggning av ärendet vilket lett till oförsvarligt långa förseningar. Undertecknad vill hävda att dessa förseningar är välplanerade, i akt och mening att fördröja ytterligare typgodkännanden så långt som möjligt. Skulle det mot förmodan visa sig att hela saken handlar om lekmanamässig hantering av ärendet, så bör både SVA och NV överväga om personalen på dessa avdelningar besitter rätt kompetens.

Kontentan av det ovanstående är att Torsten Mörner omöjligt kan svära sig fri från jäv mm.

Vi blev dömda i Marknadsdomstolen på grund av att representanter från SJF påverkade tjänstemän inom NV, som därefter fattade beslut som inte stämmer överens med gällande regler i varken Sverige eller EU.

NV försvarar sitt handlande med att en enskild nation inom EU gemenskapen, kan bestämma sina egna regler när och hur de så önskar. Detta är säkerligen helt riktigt med den anmärkningen att ett sådant beslut skall i så fall fattas av Sveriges Regering, det är inget som några enskilda tjänstemän på NV har rätt att besluta om på egen hand.

Mig veterligen så existerar inte något sådant Regeringsbeslut i dagsläget, om så är fallet så är det hög tid för NV att visa upp detta dokument för JO.

Vidare får inte en enskild nation inom EU gemenskapen, skapa egna regler som utgör ett handelshinder mot det handelsavtal som slutits inom WTO. Se bil. 6

Ska en nation inom EU ha egna regler som strider mot WTO avtalet så skall detta i så fall föregås av en skriftlig motivering till EU. Om NV:s avdelning för viltförvaltning skickat en sådan motivering till EU, så är det dags för NV att även visa upp denna handling för JO.

NV:s avdelning för viltförvaltning har enligt mitt förmenande, satt sig över både Sveriges Regering och EU parlamentet i frågan om vildsvinsfällor, dessutom avstår NV från att göra en internutredning ang. Torsten Mörners jävsituation så nu har NV även satt sig över JO.

Efter 14 månaders strid i Förvaltningsrätten så blev NV till slut dömda att godkänna våra fällor. Se bil. 7 sid.

NV har tidigare hävdad att verkets beslut är tvåmanna vilket var orsaken till att våra intyg i Marknadsdomstolen ogiltigförklarades, varpå vi blev dömda trots att vi hade rätt i sakfrågan.

Nu har NV sökt prövningstillstånd i Kammarrätten med enbart en namnunderskrift där direktör Eva Thörnelöf själv fattat detta beslut, vilket undertecknad tolkar som att även denna handling borde ogiltigförklaras. Se bil. 8 Kopia av Kammarrättens utfall kommer biläggas snarast möjligt.

När man läser dessa tjänstemäns rent lekmanamässiga handläggning av detta ärende, så är det heller inte så konstigt att ärendet har sysselsatt olika domstolar de senaste 16 månaderna. Med tanke på dessa tjänstemäns oförmåga att läsa sina egna regler innantill, så skulle det heller inte vara förvånande om vi håller domstolarna sysselsatta i ytterligare 16 månader med detta trams. Troligtvis så står vi inför ytterligare en långbänk i denna fråga, och med ganska stor säkerhet så lär även Regeringsrätten få äran att hantera detta ärende framöver.

Personligen kan man bara göra den reflektionen, att det måste finnas personer på mycket högt uppsatta befattningar som skyddar denna verksamhet. Man frågar sig också varför vildsvinsfrågan är värd att ta en strid på dessa nivåer, samtidigt som merparten av Svenska befolkningen inte kan se nyttan med denna nya djurart i landet.

Den 20-23 oktober ställde vi ut våra produkter på Elmia Lantbruk, och för tredje gången var vi stoppade från att visa vår vildsvinsfälla på Elmia.

Det känns en aning frustrerande att se sin konkurrent ställa ut på samma mässa med en enl. projektplanen otestad vildsvinsfälla men likväl typgodkänd, som dessutom **Naturvårdsverket** har marknadsfört gratis åt egenföretagaren i fråga. Se bil. 9

Trots upprepade uppmaningar från undertecknad till NV om att fällan saknar rätt takhöjd, så marknadsförs fällan fortfarande som godkänd för fullvuxna vildsvin. NV har i skrivande stund ännu inte infört några begränsningar för Sinkabirum L112, enligt Jordbruksverkets transport regler skall det finnas 20 cm fri takhöjd i transportburar och fällor för vildsvin. Vilket innebär att fällan i sin nuvarande utformning endast får fånga vildsvin med en maximal mankhöjd på 60cm, ett fullvuxet vildsvin ligger på ca. 80cm vilket är den totala höjden på L112.

Veckan före lantbruksmässan på Elmia så hade lantbrukstidningen ATL ett reportage där tillverkaren uppger att 600 fällor är sålda hittills, en sådan försäljning i vårt företag skulle motsvara en omsättning som ligger avsevärt över 10 miljoner kronor. Se bil. 10

NV har med sitt agerande allvarligt åsidosatt den fria företagsamhet som skall råda i landet. I dagsläget har en enda egenföretagare åtnjutit ensamrätt för all försäljning av vildsvinsfällor i Sverige sedan juli 2007.

Lotin AB och undertecknad anser sig vara förfördelad i denna fråga, och har för avsikt att framledes begära ersättning för den uppkomna skada som orsakats av NV m.fl.

Av förståeliga skäl så är vi fast beslutna att tvinga fram sanningen i detta ärende, och vi kommer inte ge oss även om det blir nödvändigt att dra ärendet hela vägen till EU.

Undertecknad skulle vilja göra en kommentar till NV:s oförsvarligt långa handläggningstider.

Om parterna ges möjlighet att gå i svaromål angående denna skrivelse, så är det önskvärt att handläggningstider av tidigare omfattning inte tillåts av JO i fortsättningen.

Internutredningen innehåller inte två fulla A4 där NV avstår från att kommentera Torsten Mörners jävsituation, vilket var den fråga som föranledde JO:s begäran om internutredning.

Att NV:s tjänstemän behövde fundera i 18 veckor för att sedan komma med en redovisning en vecka för sent, som formuleras i 19 ord är både oförskämt och respektlöst gentemot motparten.

Undertecknad levde i den tron att JO var de statliga myndigheternas tillsynsorgan och att detta ingav en viss respekt hos berörda myndigheter, men så tycks inte vara fallet då NV helt fräckt avvisar JO:s begäran om internutredning av Torsten Mörners jävsituation.

Med vänliga hälsningar Lars-Olof Lundgren
VD Lotin AB

Det har kommit en del kritik mot mitt sätt att lägga fram ärendet i text och jag vill bara nämna att jag är en hårt arbetande egenföretagare med verkstadsutbildning i botten, och har således ingen juridisk eller akademisk utbildning att falla tillbaka på som mina motståndare har.

Jag hoppas dock att vi är lika inför lagen, och att detta inte påverkar de utslag som skall fattas framöver. Lars-Olof Lundgren